

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I USA er der som led i lovgivningen om farligt affald og kemikalieaffaldsdepoter indført to typer af rapporteringspligt, som har haft stor betydning både for virksomhedernes motivation for at indføre renere teknologier og for offentlighedens indsigt i virksomhedernes miljøforhold i øvrigt. Det ene krav siger, at virksomheder hvert andet år skal oplyse myndighederne om fremkomst og bortskaffelse af farligt affald. I forbindelse hermed skal virksomhederne i øvrigt bekræfte, at de har udarbejdet en affaldsminimeringsplan. (Resource Conservation and Recovery Act, Amendments of 1986). Det andet krav omhandler en årlig rapportering af udledning til luft og vand af godt 300 kemikalier – de såkaldte »Toxic Release Inventories«.

Princippet i den danske miljøbeskyttelseslov er, at virksomheder, som tilhører en nærmere specificeret liste over særligt forurenende virksomheder, i tilfælde af udvidelser eller nyanlæg skal have ændringen forhåndsgodkendt af den kommunale eller amtskommunale myndighed. Til grund for godkendelsen udarbejder virksomheden en miljøteknisk beskrivelse, som bl.a. specificerer de forventede udledninger af spildprodukter til luft og vand samt den forventede håndtering og bortskaffelse af affald. Herudfra fastsætter den godkendende myndighed en række vilkår, som detaljeret redegør for, hvor meget og hvorledes virksomheden må forurene.

Specielt for olie- og kemikalieaffald gælder, at virksomheden skal anmelde mængde og art af frembragt olie- og kemikalieaffald, og at dette skal bortskaffes på Kommunekemi eller gennem en anden af kommunen godkendt behandlingsmåde, herunder genanvendelse.

Tilsyn med overholdelse af de stillede vilkår er henlagt til de kommunale eller amtskommunale myndigheder og tager udgangspunkt i virksomhedens egen kontrol.

Specielt vedrørende fast affald og olie- og kemikalieaffald betyder de gældende bekendtgørelser, at de

kommunale eller amtskommunale myndigheder kan kræve en nærmere redegørelse fra virksomhederne om den aktuelle affaldsbringelse og -bortskaffelse, herunder om affaldstyper, -sammensætning, -mængde m.m.

Erfaringerne fra affaldsplanlægning i bl.a. Københavns Kommune har vist, at meget få virksomheder har et reelt billede af deres aktuelle affaldsbringelse. Noget tilsvarende gælder for olie- og kemikalieaffald således som det er erfaret ud fra Kommunekemis såkaldte »Miljøtilsynsregister«.

Der opstilles således i dag rammer for en miljømæssig bogføring på de enkelte virksomheder, men der findes ikke i miljølovgivningen et krav om et samlet miljøregnskab. Samtidig betyder spredningen af kontrol- og rapporteringskrav på flere forskellige bekendtgørelser og administrative enheder, at det er vanskeligt for ikke at sige umuligt at få et billede af virksomhedens samlede miljøbelastning.

EF-Kommissionen har netop udsendt et diskussionsnotat om »Environmental Auditing«, som på sigt skal gøres til et direktivkrav til alle virksomheder om at udarbejde et årsregnskab (miljøstatus) for deres miljøpåvirkning. Et sådant regnskab skal omfatte

- emissioner
- affaldshåndtering
- støj- og luftforhold
- sikkerhed
- energi, vand og råmaterialer
- produkter
- ledelse
- information
- forsikring

Endvidere skal virksomhederne informere om planlagte forbedringer motiveret i ønsker om bedre ledelse og styring, højere effektivitet, rensningsbesparelser og bedre image, kreditværdighed og social status. Det er tanken, at virksomhedernes organisering af dette arbejde skal bistås af myndighederne på miljøområdet.